

УДК 005.722

JEL Classification C19; L14; M13

Паливода О. М., д.е.н, доц.

*(професор каф. менеджменту зовнішньоекономічної діяльності,
Національний авіаційний університет)*

ORCID ID <http://orcid.org/0000-0001-9714-9765>

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ МЕРЕЖЕВИХ СТРУКТУР В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню закономірностей державної політики розвитку мережеских структур в економіці України, що спрямовані на активізацію інноваційної діяльності на регіональному та національному рівнях.

Виділено та охарактеризовано зміст таких стратегічних напрямів державної політики щодо мережеских структур, як: розвиток інституційного середовища; розвиток мережескої інфраструктури; фінансова підтримка; інформаційна підтримка; експертно-консультаційна підтримка; розвиток науково-освітньої інфраструктури.

Розглянуто особливості формування вітчизняного інституційного середовища функціонування мережеских структур та сформульовано напрями розв'язання виділених проблем, зокрема нормативно-правового характеру.

Розкрито зміст державного регулювання коопераційних взаємозв'язків у мережескій структурі за такими структурними елементами, як ключове виробництво, ключова інфраструктура, науково-дослідна інфраструктура та інфраструктура забезпечення персоналом.

Сформовано перелік функцій спеціалізованих кластерної організації, на підтримку яких мають спрямовуватися державні ресурси.

Ключові слова: мережеска структура, державна політика, інноваційна політика, мережеска економіка.

Постановка проблеми. У сучасній світовій економіці забезпечення конкурентоспроможності національної економіки та її зростання неможливе без проведення ефективної інноваційної політики держави, що передбачає підтримку технологічних та організаційно-управлінських змін. До останніх відносять запровадження різноманітних організаційних структур, які здатні забезпечити одночасно гнучкість та стабільність суб'єктів господарювання. Мова йде, зокрема, про створення системи державної підтримки мережеских структур підприємницького типу, які на практиці зустрічаються у формі кластерів, віртуальних, інноваційних, логістичних мереж тощо.

© Паливода О. М., 2019

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми формування та ефективного розвитку мережевих структур активно досліджуються вітчизняними вченими, зокрема М. Войнаренко [1], С. Соколенко [2], С. Смерічевська [3], О. Карпенко [4] та іншими. Переважна більшість наукових праць присвячена питанням сутності, переваг, структури та механізмів взаємодії між учасниками. Проте, залишається актуальною розробка напрямів державної підтримки мережевих структур, як складової інноваційної політики, що спрямована на забезпечення адаптивності національної економіки до сучасного високотехнологічного економічного середовища.

Мета. Враховуючи зазначене, метою даної статті є розробка стратегічних напрямів державної політики щодо формування та розвитку мережевих організаційних структур, як невід'ємного елементу інноваційного зростання національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Мережеві відносини сьогодні досить активно розвиваються у різних видах економічної діяльності. Проте, державні зусилля з підтримки та сприяння не можуть носити всеохоплюючий характер, оскільки це спричинить розпорошення зусиль. Саме тому пріоритетність має віддаватися, по-перше високотехнологічним галузям, по-друге, традиційним галузям, що мають значний інноваційний, імпортозаміщуючий та експортний потенціал та безпосередньо пов'язані із забезпеченням якості життя людей. Передусім, доцільно зосереджувати пріоритетну увагу в державних заходах на таких трьох типах інноваційних мереж:

- на основі ключової ролі високотехнологічних компаній;
- на основі ключової ролі провідних наукових та освітніх центрів;
- на основі малого та середнього підприємництва з інноваційним потенціалом.

Активізація позитивного економічного впливу держави на розвиток мережевих структур покликана сприяти підвищенню глобальної конкурентоспроможності економіки та створенню точок випереджального інноваційного зростання, підвищенню продуктивності праці та формуванню високопродуктивних робочих місць у вітчизняній промисловості. Саме тому, державну політику доцільно насамперед, спрямовувати на:

- підтримку спільних коопераційних проєктів учасників галузевої чи регіональної мережевої структури, насамперед, за участю малого та середнього бізнесу;
- підтримку мережевих структур, що виникають в інноваційних промислових сегментах та спрямовані на формування нових ринків;
- стимулювання міжгалузевої кооперації та міжгалузевої інфраструктури, що їй сприяє;
- підтримку мережевих структур, що здатні стати «точками зростання» для окремих територій чи галузей.

Зміст стратегічних напрямів державної політики підтримки розвитку мережевих структур в економіці відображено на рис. 1.

Серед визначених напрямів першочергове значення мають заходи спрямовані на формування інституційного середовища. Основою будь-якої державної політики є сукупність законодавчо-нормативних актів, які диктують правила та межі регулювання.

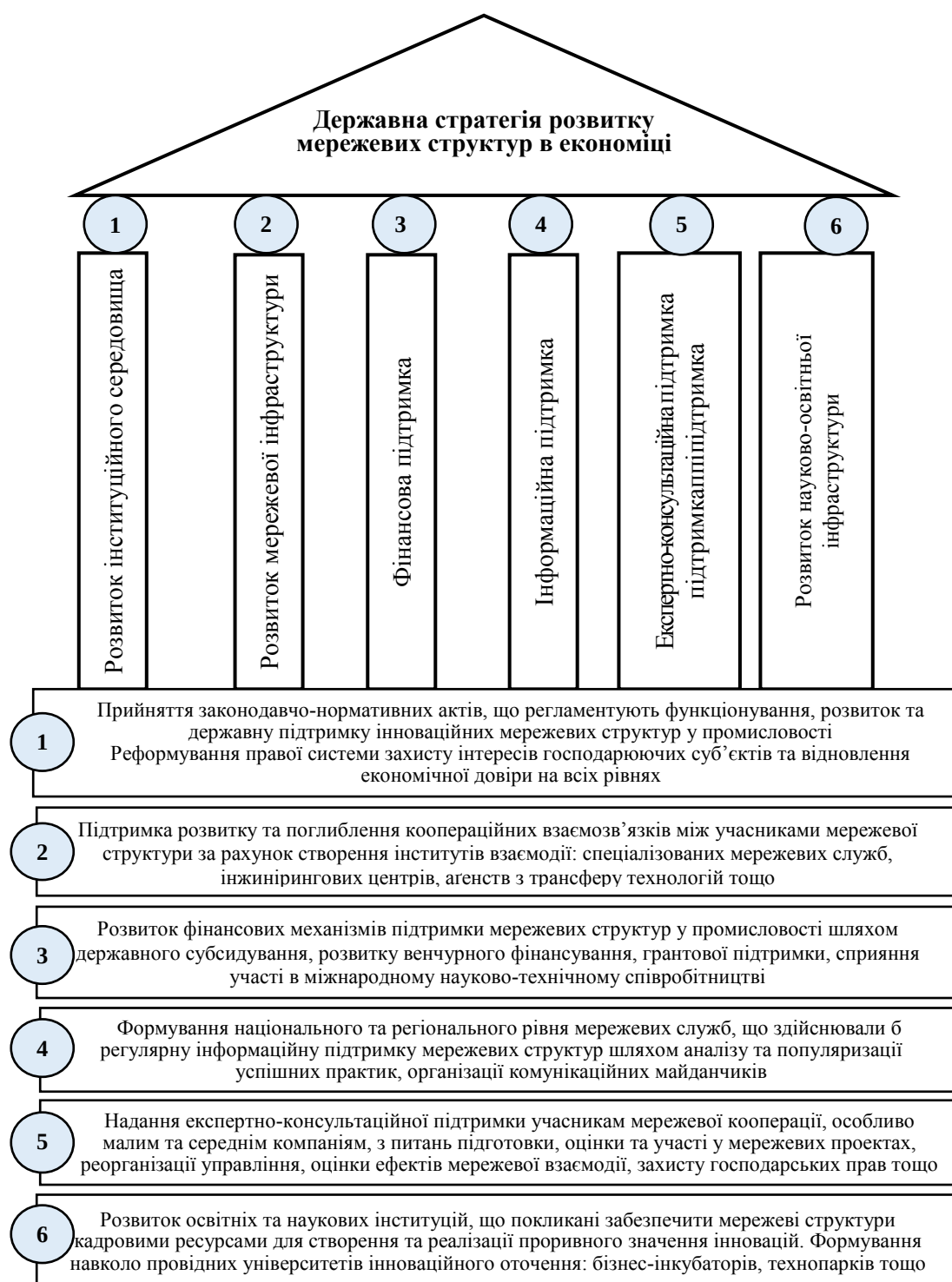

Рисунок 1. Напрями державної політики розвитку мережевих структур в економіці

Джерело: складено автором самостійно

Аналіз правового середовища щодо можливостей регулювання мережових взаємовідносин у промисловості України свідчить, що відповідне законодавство є практично відсутнім. Крім того, дискусії щодо прийняття відповідних законодавчих норм ведуться виключно в кластерному аспекті. Тобто на теоретичному та практичному рівні сьогодні існує певне усвідомлення необхідності розвитку лише регіональних мережових структур.

При цьому регулювання та підтримка формування регіональних кластерів в українському законодавстві носить часто побіжний характер, оскільки до сьогодні не існує юридично закріпленого визначення поняття «кластер», а також не дістала підтримка запропонована ще у 2008 р. концепція розвитку кластерів. Сьогодні державна підтримка розвитку кластерних мереж здійснюється переважно шляхом затвердження концепцій і стратегій, в яких передбачається створення науково-інноваційно-виробничих, технологічних та інноваційних кластерів. Так, зокрема, у такому документі, як Концепція Кабінету Міністрів України щодо Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014-2024 рр. зазначається, що одним із шляхів подолання проблем у розвитку малого та середнього підприємництва є «розроблення і виконання програм інтеграції суб'єктів малого і середнього підприємництва в національні та міжнародні інноваційні і технологічні кластери» [5]. У Загальнодержавній цільовій економічній програмі розвитку промисловості на період до 2020 р. інноваційний розвиток вбачається можливим на основі створення науково-інноваційно-виробничих кластерів у високотехнологічних галузях на базі комерціалізації власних наукових розробок з використанням незадіяних виробничих потужностей державних компаній та галузевих наукових інститутів. [6] Розпорядженням щодо реформування державної політики в інноваційній сфері [7] передбачається інтеграція суб'єктів малого і середнього бізнесу в національні та міжнародні інноваційні й технологічні кластери, а також спрощення процедур створення та фінансування науково-інноваційно-виробничих кластерів у високотехнологічних галузях. У Стратегії розвитку морських портів України на період до 2038 р. також зазначено, що основною умовою для розвитку портової галузі є створення кластерів та спеціальних зон у морських портах [8].

Щодо можливостей регулювання розвитку інших видів мережових структур, то Господарський кодекс України передбачає можливості створення господарських об'єднань, але при цьому серед їх можливих форм відсутні мережові структури, включаючи й кластери компаній. Саме тому, доцільним було б внесення змін до ст. 120 Господарського кодексу України, а також прийняття окремих законів, які б регулювали діяльність мережових структур, зокрема закону «Про кластерні мережі», який би врегулював проблемні питання щодо:

- визначення термінів «мережа», «кластер», «мережові структури», «кластерна політика» тощо;
- видів мережових структур, їх мети та завдань;
- порядку створення кластерів та їх державної реєстрації (наприклад, створення здійснюється відповідно до установчого договору та статуту);
- складу потенційних учасників (наприклад, три рівні: ключові компанії-виробники; компанії-постачальники та споживачі продукції та послуг; підтримуючі та доповнюючі суб'єкти – вищі навчальні заклади, фінансові, консалтингові, інжинірингові компанії тощо);
- видів та форм державної підтримки кластерних мереж;

- прав учасників кластерної мережевої структури (наприклад, щодо права учасників брати участь в управлінні справами, розподілі прибутку, припинення участі в мережевій структурі);
- обов'язків учасників, зокрема дотримуватися статуту, виконувати господарські зобов'язання, а також щодо нерозголошення комерційної таємниці про діяльність;
- органів управління кластерної мережевої структури (вищий орган управління (загальні збори учасників) та виконавчий орган (колегіальний чи одноособовий));
- власності на майна кластерної мережевої структури, прав щодо розпорядження результатами виробничої та інноваційної діяльності;
- порядку участі в спільних мережових проектах;
- умов припинення діяльності кластерної мережевої структури;
- розвитку міжнародних взаємозв'язків з метою співробітництва та об'єднання з міжнародними мережами [9].

Таким чином, розвиток нормативно-правових документів, що регламентують діяльність мережових структур, а також закріплення основ мережевої політики в стратегічних соціально-економічних програмах розвитку промисловості є необхідною початковою умовою для становлення фундаменту ефективного державного регулювання розвитку інноваційних мережових структур.

Формування сприятливого інституційного середовища для активізації мережових відносин передбачає не лише забезпечення необхідним законодавчим підґрунтям. Найбільшим гальмівним бар'єром є недостатність економічної довіри між господарюючими суб'єктами. Одним із способів позитивної зміни ситуації є реформування правової системи, створення гарантій правового захисту прав власності та справедливого вирішення проблемних господарських ситуацій, а також удосконалення системи правової охорони інтелектуальної власності, розробка та затвердження методики оцінювання розміру шкоди, завданої в результаті порушень таких прав. Реформи політичної та правової системи, що відбуваються сьогодні в Україні і спрямовані на подолання корупції в усіх гілках влади, зростання прозорості та ефективності державного управління, безумовно, спрямовані й на відновлення інституційної економічної довіри. Їх результативність буде визначати й ефективність державної підтримки розвитку мережових структур.

Визначальною характеристикою існування мережових структур на галузевому та регіональному рівнях є наявність мережових коопераційних взаємозв'язків між учасниками. Саме на їх підтримку та регулювання мають спрямуватися основні державні зусилля. Для визначення дієвих інструментів підтримки коопераційних відносин у мережах доцільно класифікувати їх за основними структурними складовими: ключове виробництво; ключова інфраструктура; науково-дослідна інфраструктура; інфраструктура забезпечення персоналом (рис. 2).

Вирішальна роль у формуванні та підтримці коопераційних взаємозв'язків у мережі покладається на мережеві служби (кластерні організації/спеціалізовані організації мережі), які виступають у ролі виробників спеціалізованих послуг для мережевої структури.

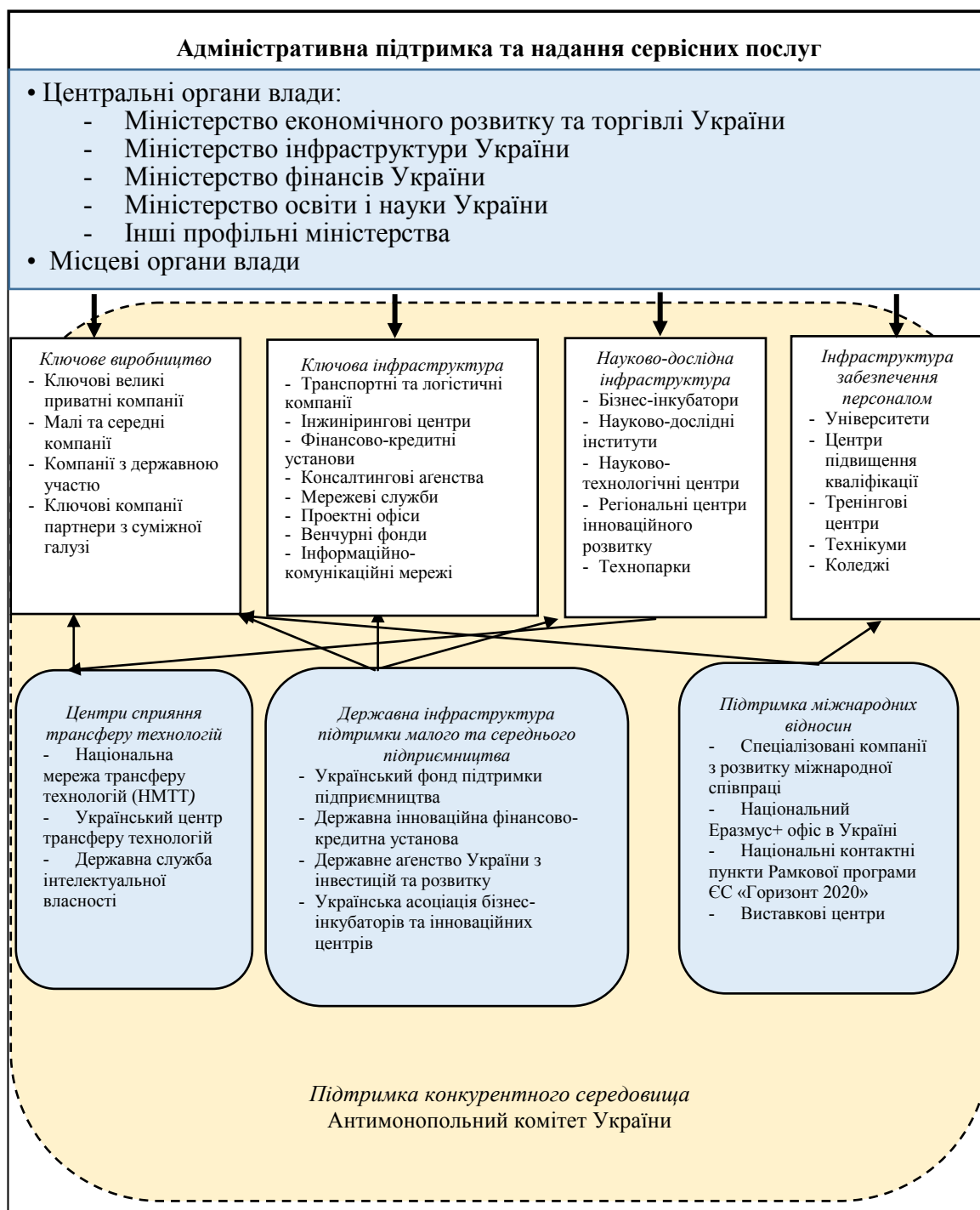

Рисунок 2. Державна підтримка та регулювання коопераційних взаємозв'язків у мережевій структурі

Джерело: складено автором

До сервісних послуг, що можуть надаватися спеціалізованою службою мережевої структури можна віднести такі:

- сприяння розвитку міжнародних взаємозв'язків учасників мережевої структури, зокрема у питаннях виходу на зовнішні ринки;
- сприяння отриманню учасниками мережевої структури державної підтримки в межах діючих програм розвитку промисловості;
- підтримка спільних науково-дослідних проектів учасників мережевої структури та допомога у залученні фінансування;
- експертна оцінка проектів учасників мережевої структури та встановлення пріоритетності в пошуку джерел фінансування;
- сприяння отриманню доступу учасників мережевої структури до приватних джерел фінансування (налагодження взаємодії з потенційними інвесторами та фондами);
- сприяння отриманню доступу учасників мережі до технологічних сервісів;
- надання консультаційних послуг учасникам мережевої структури;
- сприяння розвитку співпраці між учасниками мережевої структури;
- забезпечення умов для спільного використання технологічних та виробничих активів;
- проведення форсайт-досліджень з питань технологічного розвитку мережевих структур (пошук ідей для інноваційних проектів)
- регулярна підготовка та розповсюдження інформаційних матеріалів про мережеву структуру та її учасників;
- популяризація мережевої структури, організація тематичних галузевих, регіональних та міжнародних заходів;
- підтримка трансферу знань серед учасників мережевої структури;
- підтримка трансферу технологій серед учасників мережевої структури;
- організація та проведення освітніх заходів для персоналу компаній-учасників мережі;
- надання послуг учасникам мережевої структури в питаннях управління інноваціями;
- організація програм мобільності для персоналу учасників мережевої структури;
- надання послуг у питаннях захисту прав інтелектуальної власності;
- сприяння у залученні прямих іноземних інвестицій в галузі та регіони функціонування мережевої структури[10].

Роль держави у діяльності спеціалізованих мережевих служб є різною залежною від ситуаційних чинників, рівня організованості учасників, їх вміння домовлятися, розуміння та готовності до більш тісної кооперації. Як правило, держава виступає засновником та одним з учасників мережевої служби, особливо у випадках, коли формування мережевої структури на початкових етапах інтенсивно стимулюється державою.

Важливою складовою формування інфраструктури для інноваційних мережевих структур є підтримка розвитку інжинірингових центрів, які на думку спеціалістів є одним із чинників входження в глобальну виробничу кооперацію [11].

Активізація інноваційної діяльності в галузі чи регіоні, вирішення проблем комерціалізації вітчизняних об'єктів інтелектуальної власності тісно пов'язано зі створенням інжинірингових і маркетингових центрів. Під інжиніринговим центром

розуміють суб'єкт ринку інтелектуальної власності, орієнтований на трансферт, комерціалізацію і післяпродажне обслуговування інноваційних технологій і продуктів. При цьому він з самого початку орієнтований на систему технологічного маркетингу і, як правило, включає в себе систему маркетингових центрів [12].

Формування інжинірингових центрів є істотною складовою розвитку коопераційних взаємовідносин в інноваційній мережі, оскільки саме вони забезпечують первинний продаж виробничо орієнтованих об'єктів інтелектуальної власності кінцевим споживачам, причому розробка об'єктів здійснюється з урахуванням регіональних та галузевих пріоритетів.

Підтримуючи розвиток інжинірингових центрів, держава вирішує низку важливих завдань:

- підвищення сприйнятливості бізнесу до інновацій;
- реалізація галузевих пріоритетів при організації прикладних наукових досліджень і розробок;
- підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів, що беруть участь у технологічному, маркетинговому та трансферному забезпеченні комерціалізації виробничо-орієнтованих об'єктів інтелектуальної власності.

Тенденцією у розвитку промислового виробництва є відмова великих компаній від виробництва високо-технологічних машин і устаткування, необхідних комплектуючих деталей і вузлів для випуску кінцевої продукції у своїх компаніях. Більшість з них віддають перевагу вкладанню коштів у виробничу логістику і виробничі замовлення у зовнішніх виконавців. Таким чином формуються глобальні виробничі коопераційні ланцюги. Використання таких механізмів міжнародної кооперації є однією з причин стійкого інноваційного зростання індустріально розвинених країн [13, с. 80].

Сьогодні торгово-виробничі ланцюги найактивніше розвиваються у торгових корпоративних мережах. Практика організації мережевого виробництва, а також управління ланцюгами додавання вартості носить у вітчизняній економіці фрагментарний характер. У цих умовах регулювання мережевої взаємодії шляхом підтримки функціонування інжинірингових центрів може стати інструментом оперативного вирішення проблем технологічного відставання вітчизняної промисловості. Як свідчить світовий досвід, на ринку інжинірингових і маркетингових послуг державна участь є значимим чинником, оскільки державні замовлення складають невід'ємну частину портфелів переважної більшості великих інжинірингових і маркетингових компаній. Створення інжинірингових центрів у мережевих структурах без участі держави вимагає тривалого часу, ліміт якого на сьогодні вже вичерпано.

Висновки та пропозиції. Підсумовуючи представлене дослідження варто зазначити, що без дієвої державної політики спрямованої, насамперед на формування інституційного середовища, розвиток мережевих структур, як провідних драйверів інноваційного розвитку в економіці України, буде носити млявий характер, оскільки гальмуватиметься численними законодавчо-регуляторними, організаційними, інформаційними тощо бар'єрами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Войнаренко М. П. Кластерные модели объединения предприятий в Украине. Экономическое возрождение России, 2007. № 2(12). С. 75–86.

2. Соколенко С.І. Производственные системы глобализации: Сети. Альянсы. Партнерства. Кластеры. Киев: Логос, 2002. 645 с.
3. Смерічевська С.В., Ковальов А.В. Механізм забезпечення ефективної партнерської взаємодії у кластерних організаційних структурах. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*, 2017. В. 6–1 (12). С. 50–54.
4. Карпенко О.О. Європейський вектор кластеризації транспортно-логістичних підприємств у площині інформаційно-комунікаційних технологій. Монографія. Київ : ТОВ «СІК ГРУП Україна», 2017. 252 с.
5. Проект Закону України «Про Загальнодержавну програму розвитку малого і середнього підприємництва на 2014-2024 роки. URL: <http://www.dkrp.gov.ua/info/2326> (дата звернення 05.05.2019)
6. Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2020 року: розпорядження Кабінету міністрів України від 17.07.2013р. № 603. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/603-2013-%D1%80> (дата звернення 05.05.2019)
7. Про схвалення Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері: розпорядження Кабінету міністрів України від 10.09.2012р. №691-р. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KR120691.html (дата звернення 05.05.2019)
8. Стратегія розвитку морських портів України на період до 2038 року: розпорядження Кабінету міністрів України від 11.07.2013р. №548-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/548-2013-%D1%80> (дата звернення 05.05.2019)
9. Терсіна О. Кластерна революція в Україні. URL: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/civilne-pravo/klasterna-revoluciya-v-ukrayini.html> (дата звернення 05.05.2019)
10. Абашкин В.Л., Артемов С.В., Исланкина Е.А. Кластерная политика: достижение глобальной конкурентоспособности. Москва: НИУ ВШЭ. 2017. 324 с.
11. Арсланов В.А., Кашапов Н.Ф., Кашбразиев Р.В. Инжиниринговые центры как фактор вхождения региона в глобальную производственную кооперацию. Вестник экономики, права и социологии. 2014. № 4. С. 7–12.
12. Интеллектуальная собственность. Под ред. Хоменко В.В. Казань: ФЭН, 2014. 399 с.
13. Кашбразиев Р.В. Влияние международной кооперации на национальную экономику. *Вестник Финансового университета*. 2014. № 2(80). С. 79–92.

REFERENCES

1. Vojnarenko, M. P. (2007), "Cluster models of enterprise unification in Ukraine", *Ekonomicheskoe vrozozhdenie Rossii*, no 2(12), pp. 75–86.
2. Sokolenko, S.I. (2002), "Proizvodstvennyye sistemy globalizacii: Seti. Al'yansy. Partnerstva. Klasteryy" [Production systems of globalization: Networks. Alliances. Partnerships. Clusters], Logos, Kyiv, Ukraine.
3. Smerichevska, S.V. and Kovalov, A.V. (2017), "Mechanism for ensuring effective partnership interaction in cluster organizational structures", *Ekonomichnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii*, vol. 6–1 (12), pp. 50–54.
4. Karpenko O.O. (2017), "Yevropeyskyi vektor klasteryzatsii transportno-lohistychnykh pidpriemstv u ploshchyni informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii" [European vector of clustering of transport and logistics enterprises in the field of information and communication technologies], TOV «SIK GRUP Ukrayina», Kyiv, Ukraine.
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Draft Law of Ukraine "On the National Program for the Development of Small and Medium-Sized Entrepreneurship for 2014-2024", available at: <http://www.dkrp.gov.ua/info/2326> (Accessed 05 May 2019).
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Concept of the National Target Economic Program for the Development of Industry for the Period till 2020", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/603-2013-%D1%80> (Accessed 05 May 2019).
7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Concept of Reforming the State Policy in the Innovative Sphere", available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KR120691.html (Accessed 05 May 2019).
8. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine "Strategy of development of sea ports of Ukraine for the period up to 2038", Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/548-2013-%D1%80> (Accessed 05 May 2019).

9. Tersina, O. "Klasterna revolyuciya v Ukraini" [Cluster revolution in Ukraine], available at: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/civilne-pravo/klasterna-revoluciya-v-ukrayini.html> (Accessed 05 May 2019).

10. Abashkin V.L., Artemov S.V., Islankina E.A. (2017), Klasternaya politika: dostizhenie global'noj konkurentosposobnosti [Cluster Policy: Achieving Global Competitiveness], Higher School of Economics, Moscow, Russia.

11. Arslanov, V.A., Kashapov, N.F. and Kashbrazy`ev R.V. (2014), "Y`nzhy`ny`ry`ngovy`e sentry` kak faktor vxozhdeny`ya regy`ona v global`nyu`y` proy`zvodstvennyu` kooperacy`yu" [Engineering centers as a factor in entering the region into global production cooperation]. Vestny`k `ekonomy`ky`, prava y` socy`ology`y`, no 4. p. 7–12.

12. Intellektual'naya sobstvennost' [Intellectual Property]. (2014), Pod red. Khomenko V.V. Kazan`: FЭN, Russia.

13. Kashbrazy`ev R.V. (2014), "The impact of international cooperation on the national economy", Vestnik Finansovogo universiteta, vol. 2(80), p. 79-92.

Паливода Е. М., д.э.н., доц.

(профессор каф. Менеджмента внешнеэкономической деятельности, Национальный авиационный университет)

ORCID ID 0000-0001-9714-9765

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ НАПРАВЛЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОДДЕРЖКИ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННЫХ СЕТЕВЫХ СТРУКТУР В ЭКОНОМИКЕ УКРАИНЫ

Статья посвящена исследованию закономерностей государственной политики развития сетевых структур в экономике Украины, которые направлены на активизацию инновационной деятельности на региональном и национальном уровнях.

Выделено и охарактеризовано содержание таких стратегических направлений государственной политики в сфере поддержания сетевых структур, как: развитие институциональной среды; развитие сетевой инфраструктуры; финансовая поддержка; информационная поддержка; экспертно-консультационная поддержка; развитие научно-образовательной инфраструктуры.

Рассмотрены особенности формирования отечественной институциональной среды функционирования сетевых структур и сформулированы направления решения выделенных проблем, в частности нормативно-правового характера.

Раскрыто содержание государственного регулирования кооперационных взаимосвязей в сетевой структуре согласно таких структурных элементов, как ключевое производство, ключевая инфраструктура, научно-исследовательская инфраструктура и инфраструктура обеспечения персоналом.

Сформирован перечень функций специализированных кластерных организаций, на поддержку которых должны направляться государственные ресурсы.

Ключевые слова: сетевая структура, государственная политика, инновационная политика, сетевая экономика.

*Palyvoda O. M., Doctor of science, Assoc.
(Professor of the Department of Foreign Economic Activity Management of the
National Aviation University)
ORCID ID <http://orcid.org/0000-0001-9714-9765>*

**STRATEGIC DIRECTIONS OF STATE SUPPORT FOR THE DEVELOPMENT
OF INNOVATIVE NETWORK STRUCTURES IN THE ECONOMY
OF UKRAINE**

The strategic directions of the state policy concerning formation and development of network organizational structures in the economy of Ukraine are developed as an integral element of the innovative growth of the national economy at the regional and national levels.

The content of such strategic directions of the state policy concerning network structures has been underlined and characterized as the following: development of the institutional environment; development of network infrastructure; financial support; information support; expert-consulting support; development of scientific and educational infrastructure.

The peculiarities of the formation of the domestic institutional environment of functioning of network structures are considered and the directions of solving of the allocated problems are formulated.

The attention is paid to the necessity of the adoption of legislative and regulatory acts to adjust the functioning, development and support of innovative network structures in the economy, as well as reforming the legal system for protecting the interests of economic entities and restoring economic confidence at all levels.

The content of state regulation of cooperative interconnections in the network structure is revealed based on structural elements such as key production, key infrastructure, research infrastructure and staffing infrastructure.

The complex of economic entities and corresponding state structures that can effectively interact in network innovation structures of different levels is determined.

The necessity of creation of interaction institutes is justified such as: specialized network services, engineering centers, agencies for transfer of technologies, etc.

The list of functions of specialized network services is formed in support of which state resources should be directed.

The role of engineering and marketing centers as an essential component of the development of cooperative relations in the innovation network is revealed.

Keywords: network structure, state policy, innovation policy, network economy.